Від поконвіку нас повчали
І нині раду подають,
Щоб люди злодіїв прощали,-
Хай ближніх дальш собі цькують.

Отак за мир, любов та братство
Лилась велика мова та
І люд кувала за кріпацтво
Во ім’я господа Христа.

Але стають другі години,
Яка от саме настига:
Плямують зрадника країни,
Прощають власного врага!